

Zagreb, 23. srpnja 2021. godine

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6
21 000 Split

Poslovni broj: St-411/2020

Stečajni vjerovnik: **INNBRUCK HOLDINGS LIMITED**, Cipar, Nikozija, Oneworld Parkview House 4th floor, OIB: 81912051963, zastupano po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Babić, Brborović & partneri j.t.d., Zagreb, Ulica kralja Zvonimira 66;

Stečajni dužnik: **LANA – V d.o.o. u stečaju**, Split, Put Brodarice 6, OIB: 10509350342.

Ž A L B A

stečajnog vjerovnika na Rješenje
Naslovljenog suda od 13.07.2021. godine,
poslovni broj St-411/2020.
poslano putem e-komunikacije
prilozi kao u tekstu

I. Stečajni vjerovnik je zaprimio Rješenje Naslovljenog suda od 13.07.2021. godine (dalje u tekstu: Rješenje), doneseno u stečajnom postupku poslovni broj gornji, a kojim se odbacuje prijava tražbine stečajnog vjerovnika kao tražbina nižeg isplatnog reda u točki VII. istog Rješenja.

Stečajni vjerovnik podnosi žalbu protiv predmetnog rješenja, naročito točke VII., a zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, iz razloga kako slijedi.

II. Prvostupanjski sud je odbacio prijavu tražbine stečajnog vjerovnika kao nedopuštenu smatrajući kako ista tražbina predstavlja tražbinu za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekog člana društva, a što prema odredbi članka 139. stavak 1. točka 5. Stečajnog zakona

(„Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17; dalje u tekstu: SZ), predstavlja tražbinu vjerovnika nižeg isplatnog reda koja se prijavljuje samo na poseban poziv suda.

Stečajni vjerovnik ističe kako je takav stav prvostupanjskog suda pogrešan.

Naime, tražbina koju je stečajni vjerovnik prijavio u postupak ne predstavlja tražbinu za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekog člana društva.

Stečajni dužnik je u razdoblju od više godina sklapao ugovore o zajmu s gospodinom Philipom Zepterom te su 01. siječnja 2017. godine stečajni dužnik, stečajni vjerovnik i gospodin Philip Zepter sklopili Ugovor o cesiji kojim je gospodin Philip Zepter svoja potraživanja prema stečajnom dužniku u iznosu od ukupno EUR 18.681.258,26 prenio na stečajnog vjerovnika.

Na ovaj način je Naslovljeni sud učinio grupu povredu odredaba stečajnog postupka te je onemogućio vjerovnika s daleko najvećim potraživanjima od svih vjerovnika u stečajnom postupku da u istome sudjeluje!

Gospodin Philip Zepter, koji je sa stečajnim dužnikom sklopio ugovore o zajmu, nije član stečajnog dužnika, niti je to ikada bio, a što je vidljivo iz izvatka iz sudskog registra.

Prethodno navedene činjenice su jasno vidljive iz svih dokumenata koje prileže spisu predmeta te iz dostupnih javnih registara.

Dokaz: Povijesni izvadak iz sudskog registra za stečajnog dužnika.

Dakle, gospodin Philip Zepter koji je zajmodavac stečajnog dužnika, a koji je svoje potraživanje Ugovorom o cesiji prenio na stečajnog vjerovnika, u konkretnom slučaju predstavlja treću osobu te se radi toga predmetna tražbina ne može smatrati tražbinom nižeg isplatnog reda.

Isto proizlazi i iz odredbe članka 408. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13, 110/15, 40/19; dalje u tekstu: ZTD):

„(1) Član koji društvu u vrijeme kad je ono u krizi umjesto da mu pribavi vlastiti kapital, kada bi mu ga inače uredni gospodarstvenici trebali pribaviti, dade zajam, može u stečajnom postupku ostvarivati zahtjev za povrat zajma samo kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda.

(2) Treća osoba koja društvu u vrijeme iz stavka 1. ovoga članka dade zajam umjesto da mu članovi pod tamo navedenim uvjetima pribave vlastiti kapital i kojoj član društva dade neko osiguranje za povrat zajma ili joj to jamči može u stečajnom postupku ostvarivati zahtjev za povrat zajma samo za onaj iznos za koji se nije uspjela namiriti iz dobivenog osiguranja odnosno jamstva.“

Slijedom navedenog, predmetna bi tražbina predstavljala tražbinu nižeg isplatnog reda u slučaju da je stečajni dužnik trećoj osobi kao zajmodavcu, u konkretnom slučaju, gospodinu Philipu Zepteru, dala osiguranje za povrat zajma, u kojem bi slučaju se tražbina mogla ostvarivati u stečajnom postupku samo u onom iznosu u kojem nije namirena iz danog osiguranja odnosno jamstva.

Stečajni dužnik gospodinu Philipu Zepteru nije dao nikakvo osiguranje odnosno jamstvo za dane zajmove iz čega proizlazi kako se predmetna tražbina u cijelosti može ostvarivati u stečajnom postupku te da ista ne predstavlja tražbinu nižeg isplatnog reda.

Isti stav je zauzet i u sudskoj praksi.

Tako Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj PŽ-6527/2017 od 08.11.2017. godine navodi da član koji društvu u vrijeme kad je ono u krizi umjesto da mu pribavi vlastiti kapital, kada bi mu ga inače uredni gospodarstvenici trebali pribaviti, da zajam, može u stečajnom postupku ostvarivati zahtjev za povrat zajma samo kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda. Međutim, kad je zajam dala treća osoba, da bi ga se svrstalo u kategoriju tražbina za povrat zajma kojim se nadomješta kapital, potrebno je da mu je član društva dao neko osiguranje za povrat zajma ili mu se to jamči. U protivnom se takvog zajmodavca ne može promatrati kroz odredbu zajma kojim se nadomješta kapital.

DOKAZ: Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 08.11.2017., poslovni broj PŽ-6527/2017.

III. Činjenica da je gospodin Philip Zepter upisan u registar stvarnih vlasnika koji vodi Financijska agencija kao stvarni vlasnik stečajnog dužnika, u konkretnom slučaju nije bitna.

Naime, registar stvarnih vlasnika i obveza društava da se u isti prijavi stvarni vlasnik, uvedeni su na temelju odredbe članaka 32. do 36. Zakona o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma („Narodne novine“ broj: 108/17, 39/19).

Osnovna je svrha Registra stvarnih vlasnika povećanje transparentnosti podataka o stvarnom vlasništvu, smanjenje mogućnosti zloupotrebe za prikrivanje identiteta stvarnih vlasnika kao eventualnih počinitelja kaznenih djela pranja novca, uključujući i porezne prijevare te sprječavanje financiranja terorizma.

Jedini relevantni podaci u ovom slučaju su oni iz sudskog registra koji je javna knjiga i iz kojega se nedvojbeno može utvrditi tko su članovi društva, odnosno da gospodin Philip Zepter nije, niti je ikada bio, član stečajnog dužnika.

Ove argumente, kao i detaljno obrazloženje da je u konkretnom slučaju Zakon o trgovačkim društvima *lex specialis* i da se ima primijeniti u ovom slučaju je stečajni vjerovnik dao Sudu i na ispitnom i izjeshajnom ročištu te ni na koji način nije razvidno iz kojeg razloga ovu pravnu argumentaciju Sud nije prihvatio.

IV. Nadalje, kako bi se radilo o tražbini koja predstavlja niži isplatni red nije dovoljno da se radi o zajmu, nego o zajmu kojim se nadomješta kapital društva.

O takvom se zajmu radi kada je društvo u krizi i ne raspolaže sredstvima dostatnim za poslovanje, a ne postoji druga mogućnost pribavljanja sredstava koja bi trebala poslužiti njegovoj sanaciji (primjerice, društvo nije kreditno sposobno).

Dakle, to je zajam (uključujući i druge pravne radnje koje u gospodarskom smislu odgovaraju davanju zajma) koji se daje društvu u krizi kako bi mu se omogućio nastavak poslovanja i smatra se kapitalom uloženim u društvo, a ne zajmom kojeg bi društvo trebalo vratiti.

Zajam kojim se nadomješta kapital predstavlja sredstva koja se stavljaju na raspolaganje društvu formalno putem zajma, iako je to zapravo vlastiti kapital.

Takav je stav zauzet i u presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 04.02.2015. godine, poslovni broj PŽ-3125/14.

DOKAZ: Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 04.02.2015., poslovni broj PŽ-3125/14.

Stečajni vjerovnik ističe kako se u konkretnom slučaju radilo o običnom obveznopravnom ugovoru o zajmu između stečajnog dužnika i gospodina Philipa Zeptera, a ne o zajmu kojim se nadomješta kapital.

Naime, stečajni dužnik je u vrijeme davanja zajmova uredno poslovao, nije bio u krizi te nije bilo razloga da mu treća osoba daje zajam kojim bi se nadomjestio kapital.

V. Zaključno, jasno je kako je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje te da tražbina koju je stečajni vjerovnik prijavio u stečajni postupak, a koja je na njega prenesena temeljem Ugovora o cesiji od 01.01.2017. godine, nije i ne može biti tražbina nižeg isplatnog reda.

Prvostupanjski sud je na tako pogrešno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo te odbacio prijavu tražbine stečajnog vjerovnika.

VI. Slijedom svega navedenog, stečajni vjerovnik predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske usvojiti žalbu i poništiti pobijano rješenje te isto preinačiti na način da prizna tražbinu stečajnog vjerovnika u II. viši isplatni red, podredno usvojiti žalbu i vratiti postupak na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

Innbruck Holdings Limited,
zastupano po: